

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****ORDONANȚĂ**

privind unele măsuri pentru accelerarea derulării creditelor garantate de Guvern în baza Hotărârii Guvernului nr. 687/1997 privind contractarea și garantarea de către Guvern a unor credite pentru realizarea unor programe guvernamentale privind pietruirea drumurilor comunale, alimentarea cu apă a satelor, asigurarea cu locuințe sociale, refacerea și dezvoltarea infrastructurii în intravilanul localităților rurale, cu modificările și completările ulterioare

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și al art. 1 lit. G pct. 1 din Legea nr. 206/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Articol unic. — În vederea accelerării derulării creditelor garantate de Guvern, Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului este abilitat să aprobe documentațiile tehnico-economice, pe etape de proiectare, aferente obiectivelor de investiții finanțate prin creditul extern în valoare de 340 milioane dolari S.U.A., aprobat prin Hotărârea

Guvernului nr. 687/1997 privind contractarea și garantarea de către Guvern a unor credite pentru realizarea unor programe guvernamentale privind pietruirea drumurilor comunale, alimentarea cu apă a satelor, asigurarea cu locuințe sociale, refacerea și dezvoltarea infrastructurii în intravilanul localităților rurale, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

p. Ministrul lucrărilor publice
și amenajării teritoriului,

László Borbély,

secretar de stat

Ministrul finanțelor,

Decebal Traian Remeș

București, 30 ianuarie 2000.

Nr. 28.

GUVERNUL ROMÂNIEI**ORDONANȚĂ**

privind reabilitarea termică a fondului construit existent și stimularea economisirii energiei termice

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și al art. 1 lit. G pct. 2 din Legea nr. 206/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

CAPITOLUL I**Dispoziții generale**

Art. 1. — Prezenta ordonanță instituie cadrul legal pentru reabilitarea și modernizarea termică a clădirilor și instalațiilor aferente, cu scopul de a îmbunătăți condițiile de igienă și confort termic interior și de a reduce pierderile de

căldură, consumurile energetice și de combustibil, costurile de întreținere pentru încălzire și alimentare cu apă caldă de consum, precum și de reducere a emisiilor poluante generate de producerea, transportul și consumul de energie.

Art. 2. — Reabilitarea și modernizarea termică a clădirilor și instalațiilor aferente constituie parte integrantă a politicii

energetice a statului și se realizează prin programe naționale armonizate cu prevederile tratatelor internaționale referitoare la eficiența energetică și la protecția mediului și cu principiile de bază privind dezvoltarea durabilă.

Art. 3. — Prevederile prezentei ordonanțe se aplică tuturor clădirilor existente, în cadrul cărora se desfășoară activități care necesită asigurarea unui anumit grad de confort și regim termic, potrivit reglementărilor tehnice în domeniu.

Art. 4. — Activitatea de reabilitare și modernizare termică a clădirilor urmărește îmbunătățirea performanțelor de izolare termică a elementelor de construcție care delimitează de exterior spațiile interioare încălzite, precum și creșterea eficienței energetice a instalațiilor interioare de încălzire și de alimentare cu apă caldă de consum, a centralelor termice, punctelor termice și a rețelelor de distribuție a agentului termic și a apei calde de consum, care se găsesc în interiorul clădirilor sau adiacente acestora.

Art. 5. — Statul sprijină persoanele fizice și juridice care întreprind măsuri de reabilitare și modernizare termică a clădirilor și instalațiilor aferente prin acțiuni de informare gratuită a utilizatorilor, prin facilități fiscale acordate unor categorii de utilizatori și agenților economici care acționează efectiv în acest domeniu, și prin stimularea promovării surselor de energie regenerabilă.

CAPITOLUL II

Realizarea programelor de reabilitare și modernizare termică a clădirilor și a instalațiilor aferente

Art. 6. — (1) În baza politicii energetice a statului, Guvernul va adopta anual programe naționale de reabilitare și modernizare termică a clădirilor și instalațiilor aferente.

(2) Pentru fundamentarea programelor de reabilitare și modernizare termică a clădirilor și a instalațiilor aferente sunt necesare următoarele măsuri:

a) elaborarea de studii pentru stabilirea ordinii de prioritate a măsurilor de reabilitare termică;

b) elaborarea de studii de fundamentare pentru stabilirea gradului de protecție termică a clădirilor, a necesarului de materiale și echipamente și a fondurilor pentru proiectarea și executarea lucrărilor;

c) revizuirea și actualizarea reglementărilor tehnice referitoare la proiectarea și executarea protecției termice a clădirilor și a instalațiilor aferente și stabilirea criteriilor de optimizare a acestora;

d) elaborarea de proiecte directe și de soluții-cadru pentru reabilitarea și modernizarea clădirilor și a instalațiilor aferente;

e) elaborarea de studii în vederea stabilirii costului real al căldurii pentru încălzire și alimentare cu apă caldă de consum.

Art. 7. — (1) Pentru clădirile prevăzute la art. 3 se eliberează certificatul energetic prin care se atestă performanța energetică a acestora (izolarea termică, randamentul energetic al echipamentelor etc.).

(2) În termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului va adopta prin ordin al ministrului metodologia de elaborare și de acordare a certificatului energetic al clădirilor existente.

Art. 8. — Societățile naționale și ceilalți agenți economici care operează în domeniul producerii și distribuției energiei termice pentru încălzire și pentru prepararea apei calde de consum vor proceda la:

a) efectuarea de bilanțuri energetice pentru sistemele care asigură alimentarea cu căldură și cu apă caldă de consum;

b) efectuarea de reglaje periodice ale instalațiilor de încălzire și de alimentare cu apă caldă de consum;

c) depistarea pierderilor de căldură și de apă din rețelele de distribuție pentru alimentarea cu căldură și cu apă caldă de consum și efectuarea cu precădere a remedierilor necesare;

d) controlul termoizolației pentru conducte, cazane și schimbătoare de căldură și luarea, după caz, de măsuri de remediere sau de înlocuire.

Art. 9. — (1) Pentru reabilitarea termică a clădirilor existente, precizate la art. 3, proprietarii sau administratorii, după caz, vor proceda la:

a) evaluarea stării tehnice a clădirii asupra căreia se intervine, prin:

— contactarea unui birou de consultanță sau a unei companii de servicii energetice pentru efectuarea auditului energetic, stabilirea procedurii de intervenție și a asistenței tehnice de specialitate necesare, precum și pentru elaborarea certificatului energetic al clădirii;

— contractarea elaborării expertizei tehnice privind starea clădirii și instalațiilor aferente, formularea și analizarea variantelor de reabilitare și modernizare;

b) acceptarea soluției de reabilitare și modernizare termică și a sistemului de finanțare propus prin expertiză tehnică;

c) obținerea autorizației de construire;

d) contractarea elaborării proiectului tehnic și a detaliilor de execuție pentru soluția stabilită, a graficului de eşalonare în timp a execuției lucrărilor;

e) stabilirea modalităților de decontare a lucrărilor;

f) stabilirea executantului lucrărilor de reabilitare și modernizare termică a clădirilor, conform legislației în vigoare.

(2) La clădirile existente, la care se efectuează lucrări de reducere a riscului seismic, se vor realiza și lucrări de reabilitare și modernizare termică a clădirilor și a instalațiilor aferente.

(3) Exploatarea clădirilor și a instalațiilor reabilite se face în conformitate cu caietul de sarcini sau cu instrucțiunile de exploatare elaborate de proiectant.

Art. 10. — (1) Activitatea de reabilitare și modernizare termică a clădirilor existente și a instalațiilor aferente se va asigura de:

a) Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, pentru:

— coordonarea activității de elaborare a reglementărilor tehnice din domeniul construcțiilor;

— asigurarea elaborării studiilor și proiectelor directe prevăzute la art. 6 alin. (2) lit. b) și d);

— a propune spre aprobare Guvernului programele naționale anuale de reabilitare și modernizare termică a clădirilor și instalațiilor aferente;

— stabilirea procedurii de atestare, autorizare sau certificare a firmelor și a persoanelor fizice sau juridice

implicate în activitatea de consultanță, expertizare, proiectare, execuție și exploatare, conform Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții;

b) Ministerul Industriei și Comerțului, prin Agenția Română pentru Conservarea Energiei și prin filialele acesteia din țară, pentru:

— elaborarea de studii prevăzute la art. 6 alin. (2) lit. a);

— elaborarea de studii de fundamentare a reabilitării termice a clădirilor și încadrarea în politica energetică a statului;

— monitorizarea performanțelor clădirilor reabilite termic în scopul stabilirii direcțiilor de acționare și a politicilor de finanțare;

— inițierea de acțiuni promoționale pentru educarea populației pe plan local;

c) Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei — ANRE, pentru emiterea reglementărilor tehnice cu privire la consumatorii finali de energie termică asigurată din surse de alimentare centralizată;

d) direcțiile și/sau serviciile de urbanism și amenajarea teritoriului din cadrul consiliilor județene și al Consiliului General al Municipiului București, municipiilor, orașelor și sectoarelor municipiului București, pentru:

— eliberarea certificatului energetic al clădirii;

— verificarea și avizarea documentației de reabilitare termică a clădirilor, finanțate prin bugetul local;

e) administrația publică locală pentru susținerea acțiunilor coordonate de Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, referitoare la formarea unui curent de opinie favorabil economisirii energiei utilizate pentru încălzirea clădirilor și alimentarea cu apă caldă de consum.

CAPITOLUL III

Asigurarea fondurilor și facilităților necesare pentru reabilitarea și modernizarea termică a clădirilor și a instalațiilor aferente

Art. 11. — Fondurile necesare pentru evaluarea stării termice a clădirii asupra căreia se intervine și pentru realizarea măsurilor de reabilitare termică se vor asigura, după cum urmează, prin:

a) alocații din bugetele locale în limita prevederilor aprobate de consiliile locale, consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București, în condițiile legii;

b) fonduri proprii ale proprietarilor clădirilor care se reabilitează;

c) atragerea de fonduri de la firmele sau companiile pentru servicii energetice;

d) atragerea de fonduri de la regiile și firmele de alimentare cu căldură și apă caldă de consum pentru reabilitarea rețelelor de distribuție din subsolul clădirilor de locuit și pentru montarea de contoare;

e) fonduri proprii ale agenților economici care au în proprietate sau în administrare clădiri de interes public.

Art. 12. — Proprietarii, persoane fizice și/sau juridice române, care vor să reabiliteze sau să modernizeze termic clădirile de locuit aflate în proprietate, beneficiază de scutire de taxe la eliberarea certificatului energetic al clădirii și a autorizației de construire pentru lucrările de reabilitare termică.

CAPITOLUL IV

Obligații și răspunderi

Art. 13. — Executarea lucrărilor de reabilitare și modernizare termică a clădirilor se va realiza cu respectarea cerințelor de calitate și a celorlalte obligații impuse de Legea nr. 10/1995.

Art. 14. — În termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, cu consultarea Agenției Române pentru Conservarea Energiei, va elabora reglementări tehnice necesare pentru operațiunile de audit și expertiza energetică a clădirilor existente.

Art. 15. — Consiliile locale vor lua măsurile organizatorice necesare pentru ca, în termen de 90 de zile de la aprobarea metodologiei de elaborare și acordare a certificatului energetic, să poată elibera prin compartimentele de specialitate, la cerere, certificatul energetic al clădirilor prevăzute la art. 3, existente în circumscripția lor.

Art. 16. — După 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se interzic vânzarea/cumpărarea și asigurarea clădirilor pentru care nu a fost emis certificatul energetic.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 17. — Prezenta ordonanță intră în vigoare în termen de 90 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

p. Ministrul lucrărilor publice și amenajării teritoriului,

László Borbély,
secretar de stat

p. Ministrul funcției publice,

Ioan Onisei

Ministrul industriei și comerțului,

Radu Berceanu

Ministrul finanțelor,

Decebal Traian Remeș

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind modificarea și completarea Legii viei și vinului nr. 67/1997

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și ale art. 1 lit. D pct. 9 din Legea nr. 206/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Articol unic. — Legea viei și vinului nr. 67/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 5 mai 1997, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (2) al articolului 5 va avea următorul cuprins:

„(2) Ministerul Agriculturii și Alimentației stabilește normele metodologice de realizare și ținere a Cadastrului viticol ca o componentă a Cadastrului agricol, cu respectarea normelor metodologice de realizare a Cadastrului general, elaborate de Oficiul Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie.“

2. Alineatul (2) al articolului 14 va avea următorul cuprins:

„(2) Strugurii de masă destinați comercializării în stare proaspătă trebuie să corespundă normelor de calitate stabilite prin standarde. Strugurii din soiurile de masă, improprii consumului în stare proaspătă, pot fi vinificați. Vinurile obținute pot fi folosite numai pentru distilare sau pentru producerea oțetului.“

3. La articolul 15, litera a) primul paragraf și litera b) ultimul paragraf vor avea următorul cuprins:

„a) vinurile de consum curent se obțin din soiuri de mare producție, cultivate în arealele viticole specializate în acest scop. De asemenea, ele pot fi obținute și din soiuri pentru vinuri de calitate ai căror struguri nu îndeplinesc condițiile prevăzute la această categorie. Din categoria vinurilor de consum curent fac parte și cele obținute din viile răzlețe.“

„Punerea în consum a vinurilor cu indicație geografică se face sub numele arealului de producere delimitat și al soiului sau sortimentului de soiuri, iar a vinurilor de calitate superioară, prin folosirea indicației geografice a zonei de producere.“

4. Articolul 17 va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Vinul de hibrizi, obținut din struguri de hibrizi direct producători, este destinat consumului familial, obținerii alcoolului de origine viticolă, precum și oțetului.

(2) Vinul rezultat în urma unui amestec între vin de hibrizi și vin provenit din soiuri nobile este considerat vin de hibrizi și va fi valorificat în condițiile prevăzute la alin. (1).“

5. La articolul 24, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) Producătorii, depozitarii și comercianții de vinuri cu ridicata trebuie să facă o declarație de stocuri, care se depune și se înregistrează în 3 exemplare la autoritățile administrației publice locale în a căror rază teritorială sunt depozitate produsele înainte de data de 15 august a fiecărui an. Un exemplar se păstrează de către deponent,

un exemplar se depune la primărie și un alt exemplar se transmite direcției generale pentru agricultură și industrie alimentară județene, respectiv a municipiului București.

(2) În termen de 15 zile de la terminarea fermentării mustului, dar nu mai târziu de data de 1 decembrie a anului de recoltă, producătorii de vin au obligația de a întocmi o declarație de recoltă, care se depune și se înregistrează în 3 exemplare la autoritățile administrației publice locale în a căror rază teritorială este depozitat vinul. Producătorii de vin sunt obligați să păstreze un exemplar și să transmită câte un exemplar la primărie și la direcția generală pentru agricultură și industrie alimentară județeană, respectiv a municipiului București. În cazul solicitării dreptului de folosire a unei denumiri de origine, un exemplar din declarația de recoltă va fi depus și la Oficiul Național al Denumirilor de Origine pentru Vinuri și alte Produse Vitivinicole (O.N.D.O.V.).“

6. La articolul 32, litera a) va avea următorul cuprins:

„a) Inspecția de Stat pentru Controlul Tehnic Vitivinicol și al Băuturilor Alcoolice Naturale cu Denumire de Origine;“

7. Articolul 33 va avea următorul cuprins:

„Art. 33. — Inspecția de Stat pentru Controlul Tehnic Vitivinicol și al Băuturilor Alcoolice Naturale cu Denumire de Origine asigură supravegherea aplicării prevederilor legii în realizarea producției de struguri, de vinuri și de alte produse vitivinicole, inclusiv a celor cu indicație geografică și a băuturilor alcoolice naturale cu indicație geografică, urmărind:

a) respectarea legislației privind înființarea și defrișarea plantațiilor de vii;

b) respectarea practicilor și tratamentelor admise în producerea vinurilor și a altor produse vitivinicole, efectuarea controlului analitic al vinurilor și băuturilor, în vederea comercializării lor, prin intermediul laboratoarelor autorizate;

c) exercitarea controlului tehnic în toate fazele producerii vinurilor și a celorlalte produse cu denumire de origine, precum și asupra eliberării documentelor necesare pentru atestarea calității produselor respective, inclusiv la comercializare;

d) executarea de expertize tehnice și analize în domeniul realizării producției de struguri, de vinuri și de alte produse vitivinicole;

e) exercitarea controlului tehnic în toate fazele producerii băuturilor alcoolice naturale cu denumire de origine și asupra eliberării documentelor necesare pentru atestarea calității produselor respective, inclusiv la comercializare.“

8. Articolul 35 va avea următorul cuprins:

„Art. 35. — Oficiul Național al Denumirilor de Origine pentru Vinuri și alte Produse Vitivinicole (O.N.D.O.V.) funcționează ca organism specializat al Ministerului Agriculturii și Alimentației, cu personalitate juridică și

cu finanțare bugetară și extrabugetară, având următorul obiect de activitate:

a) eliberarea documentelor necesare pentru atestarea calității produselor vitivinicole cu indicație geografică, a băuturilor alcoolice naturale cu indicație geografică și controlul respectării prevederilor acestora, înainte de comercializare;

b) inițierea și realizarea de acțiuni în scopul protecției indicațiilor geografice, ale produselor vitivinicole și ale băuturilor alcoolice naturale cu indicație geografică, pe plan național și internațional.“

9. La articolul 39, litera d) va avea următorul cuprins:

„d) producerea vinurilor cu indicație geografică în afara arealului delimitat, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (2) și (3) ale art. 19.“

10. Articolul 39 se completează cu literele k) și l), care vor avea următorul cuprins:

„k) producerea în vederea comercializării a băuturilor alcoolice naturale cu indicație geografică și care nu corespund normelor tehnice din definițiile acestora menționate la pct. 24.1 — 30.5 din anexa nr. 2;

l) folosirea de substanțe aromatizante sintetice pentru obținerea unor vinuri speciale.“

11. La articolul 40, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 40. — (1) Contravențiile prevăzute la art. 39 din prezenta lege se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 500.000 lei la 1.000.000 lei, cele de la lit. a), b) și h);

b) cu amendă de la 1.000.000 lei la 2.000.000 lei, cele de la lit. f), g), i) și j);

c) cu amendă de la 2.000.000 lei la 4.000.000 lei, cele de la lit. c), d), e), k) și l).“

12. Articolul 44 va avea următorul cuprins:

„Art. 44. — Condițiile de delimitare teritorială a arealelor viticole, cele privind normele de înființare, întreținere și defrișare a plantațiilor, condițiile pe care trebuie să le îndeplinească vinurile și produsele pe bază de must, vin și subproduse viticole proprii consumului uman direct, condițiile de atribuire a denumirii de origine și cele privind obținerea vinurilor din această categorie, practicile și tratamentele oenologice autorizate, normele de realizare, evidență și atestare a produselor vitivinicole, cele privind comercializarea lor, precum și alte măsuri se stabilesc prin regulamentul de aplicare a prezentei legi, întocmit de Ministerul Agriculturii și Alimentației, cu avizul Ministerului Finanțelor, Ministerului Industriei și Comerțului, Ministerului Sănătății, Asociației Române de Standardizare și al Oficiului pentru Protecția Consumatorilor. Regulamentul se aprobă prin hotărâre a Guvernului.“

13. Titlul anexei nr. 2 va avea următorul cuprins:

„**Definiții ale musturilor, vinurilor și ale altor produse derivate din must și vin, precum și ale băuturilor alcoolice naturale cu indicație geografică**“

14. Punctele 10, 11 și 12 din anexa nr. 2 vor avea următorul cuprins:

„10. *Vinul spumant* este produsul cu conținut în dioxid de carbon de origine exclusiv endogenă, obținut din fermentarea secundară a vinului apt pentru consum sau prin fermentarea naturală a mustului de struguri proaspeți, care

dezvoltă în sticlele în care este îmbuteliat, ca produs finit, o presiune de minimum 3 bari la temperatura de 20°C.

11. *Vinul spumos* este produsul cu conținut în dioxid de carbon de origine total sau parțial exogenă, obținut din vinuri apte pentru consum, care dezvoltă în sticlele în care este îmbuteliat, ca produs finit, o presiune de minimum 3 bari la temperatura de 20°C.

12. *Vinul aromatizat* este produsul obținut din vin cu adaos de must de struguri, must de struguri parțial fermentat și/sau must de struguri stopat cu alcool, substanțe aromatizate extrase din plante admise de legislația sanitară, distilat de vin, alcool alimentar, alte vinuri speciale. Proporția vinului utilizat trebuie să fie de cel puțin 75% din produsul finit. Tăria alcoolică dobândită este de 14,5% — 22% vol., iar tăria alcoolică totală este de cel puțin 17,5% vol.“

15. Anexa nr. 2 se completează cu punctele 24—30, cu următorul cuprins:

„24.1. *Țuica* este o băutură alcoolică românească, obținută în mod exclusiv prin fermentarea fructelor din genul *Prunus* ori a maceratului, în prezența sau nu a sâmburelui, urmată de o distilare ori redistilare la o concentrație alcoolică determinată la 20°C, specifică fiecărui sortiment, în funcție de denumirea geografică a acesteia și de calitatea ei.

24.2. În funcție de zona geografică, tehnologie și de caracteristici țuica se produce în următoarele sortimente:

— țuică tip 24 și 28;

— țuică bătrână;

— țuică bătrână „Turnul lui Ștefan“;

— țuică extrafină;

— țuică superioară;

— țuică superioară „Zalău“ și „Silvania“;

— țuică selecționată — Mureșana, Bihoreana, Horinca și Turț;

— țuică specială Bistrița;

— țuică „Tradițional“;

— țuică de Horezu.

24.3. Țuica bătrână și țuica extrafină se obțin din țuica învechită în vase de stejar minimum un an.

24.4. Țuica și țuica superioară se obțin din țuica învechită minimum 6 luni.

24.5. Țuica superioară „Silvania“, țuica de Zalău, țuica selecționată — Mureșana, Bihoreana, Horinca și Turț se obțin prin redistilarea țuicii și se învechesc în vase de stejar timp de 2 ani.

24.6. Țuica specială Bistrița se obține din țuica învechită în recipiente de stejar timp de minimum un an.

24.7. Țuica „Tradițional“ se obține prin învechirea țuicii minimum 3 ani și cupajarea cu țuică sub un an, redistilată, cu adaos de macerat de fructe și glicerină.

24.8. Țuica de Horezu se obține din țuica învechită în vase de stejar minimum 2 ani.

24.9. Sortimentele de țuică se aduc la concentrația alcoolică de comercializare prin cupajare cu țuică de aceeași calitate, de concentrație alcoolică mai mică sau mai mare, ori prin diluare cu apă potabilă cu o duritate de 3 grade germane, care poate fi adăugată în cantitate de maximum 15% din volumul țuicii.

24.10. Concentrația alcoolică pentru fiecare sortiment de țuică este următoarea:

Denumirea sortimentului	Concentrația alcoolică în % vol.	
Țuică	24	28
Țuică bătrână	32	36
Țuică bătrână „Turnul lui Ștefan“	48	
Țuică extrafină	45	
Țuică superioară	32	
Țuică superioară „Silvania“	49	
Țuică superioară „Zalău“	50	
Țuică selecționată — Mureșana, Bihoreana, Horinca și Turț	50	
Țuică specială Bistrița	42	
Țuică „Tradițional“	38	
Țuică de Horezu	30	

25.1. *Rachiul de fructe* este băutura alcoolică obținută în mod exclusiv prin fermentarea unui fruct cărnos, a marcului sau a mustului din acest fruct, în prezența sau nu a sâmburelui, urmată de distilarea, la concentrația alcoolică de maximum 86% vol., în așa fel încât produsul obținut în urma distilării să aibă o aromă și un gust provenind de la fruct, un conținut în substanțe volatile de minimum 200 grame/hectolitru de alcool etilic anhidru și un conținut în alcool metilic de maximum 100 grame/hectolitru de alcool etilic anhidru.

25.2. Fructele folosite pentru această băutură alcoolică sunt: cireșe, piersici, caise, mere, pere, smochine, citrice, banane și alte fructe cărnoase.

25.3. Rachiul de fructe poartă denumirea „rachiul de ...“, urmată de numele fructului sau a fructelor din care a provenit. Numele fructului poate să înlocuiască denumirea „rachiul de...“, urmată de numele fructului în cauză, când băutura alcoolică s-a obținut prin utilizarea unui singur fel de fruct provenind din același soi.

25.4. Termenul „Williams“ este admis pentru rachiul de pere produs în exclusivitate din pere soiul Williams.

25.5. Concentrația alcoolică la +20°C este de minimum 37,5% vol.

26.1. *Rachiul de vin* este băutura alcoolică obținută exclusiv prin distilarea la cel puțin 86% vol. a vinului și corectarea cu apă potabilă cu o duritate totală de maximum 3 grade germane, cu sau fără învechire și adăugare de aditivi autorizați (caramel, zahăr.)

26.2. Rachiul de vin este băutura alcoolică obținută prin distilarea la minimum 86% vol. a vinului, a vinului alcoolizat sau prin redistilarea la minimum 86% vol. a unui distilat de vin și prin corectarea concentrației alcoolice cu apă potabilă cu duritatea totală de maximum 3 grade germane, cu

sau fără învechire și adăugare de aditivi autorizați (caramel, zahăr). Învechirea se face în recipiente de stejar, cel puțin un an, sau 6 luni dacă capacitatea acestora este sub 1.000 litri.

26.3. Concentrația alcoolică la +20°C este de minimum 37,5% vol.

27.1. *Rachiul de tescovină* este băutura alcoolică obținută din distilat de tescovină cu concentrația alcoolică de minimum 86% vol. la +20°C, corectată cu apă potabilă cu o duritate de maximum 3 grade germane.

27.2. Distilatul de tescovină este obținut prin fermentarea alcoolică a tescovinei rezultate în urma prelucrării strugurilor de vinificație, urmată de distilare până la o concentrație alcoolică de minimum 86% vol. la +20°C.

27.3. Concentrația alcoolică la +20°C este de minimum 37,5% vol.

28.1. *Rachiul de drojdie* este băutura alcoolică obținută prin distilarea la cel puțin 86% vol. a drojdiei de vin sau prin redistilarea la cel puțin 86% vol. a unui distilat de drojdie de vin și aducerea acestuia la concentrația de comercializare cu apă potabilă cu duritatea maximă de 3 grade germane, cu sau fără adaos de aditivi autorizați.

28.2. Concentrația alcoolică la +20°C este de minimum 37,5% vol.

29.1. *Spuma de drojdie* este băutura alcoolică obținută prin distilarea la cel puțin 86% vol. a drojdiei de vin cu separarea fracțiunilor de la începutul și sfârșitul distilării, maturarea distilatului în vase de stejar pe o durată de minimum 3 luni și aducerea la concentrația de comercializare cu apă potabilă cu duritatea totală de maximum 3 grade germane, cu sau fără adaos de aditivi autorizați.

29.2. Concentrația alcoolică la +20°C este de minimum 37,5% vol.

30.1. *Rachiul Muscat Specialitate* este băutura alcoolică obținută prin fermentarea alcoolică a tescovinei provenite de la vinificarea strugurilor Muscat Ottonel, prin presare hidrolică, urmată de distilare.

30.2. Concentrația alcoolică a distilatului de tescovină de Muscat Ottonel trebuie să fie minimum 86% vol. la + 20°C pentru a putea fi folosit la prepararea Rachiului Muscat Specialitate.

30.3. Pentru aducerea la concentrația alcoolică de comercializare distilatul de tescovină de Muscat Ottonel se diluează cu apă potabilă cu o duritate totală de maximum 3 grade germane sau prin cupaj de distilat de tescovină de Muscat Ottonel de concentrații diferite.

30.4. Concentrația alcoolică la +20° C este de minimum 37,5% vol.

30.5. Ceilalți parametri fizico-chimici se determină în conformitate cu metodele de analiză prevăzute de Standardul român.“

PRIM-MINISTRU

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

p. Ministrul agriculturii și alimentației,

Ștefan Pete,

secretar de stat

Ministrul finanțelor,

Decebal Traian Remes

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind implementarea standardelor internaționale pentru siguranța navelor, prevenirea poluării și asigurarea condițiilor de muncă și viață la bordul navelor maritime care utilizează porturile românești sau care navighează în apele naționale

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și ale art. 1 lit. E pct. 1 din Legea nr. 206/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Art. 1. — Obiectul prezentei ordonanțe îl constituie:

a) implementarea standardelor internaționale pentru siguranța navelor, prevenirea poluării și asigurarea condițiilor de muncă și viață la bordul navelor maritime care utilizează porturile românești sau care navighează în apele naționale, în scopul reducerii cazurilor de operare în porturile și în apele naționale ale României a navelor maritime substandard;

b) instituirea controlului navelor maritime sub pavilion străin, denumit *controlul statului portului — PSC*, în conformitate cu reglementările europene și internaționale privind procedurile armonizate de inspecție și reținere a navelor.

Art. 2. — În sensul prezentei ordonanțe, termenii utilizați au următoarele semnificații:

1. *ape naționale* — ape naționale navigabile ale României, astfel cum sunt definite prin Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind navigația civilă;

2. *autoritate competentă* — Inspectoratul Navigației Civile — I.N.C., instituție publică autofinanțată, aflată în subordinea Ministerului Transporturilor;

3. *certificate valabile* — certificate care au fost eliberate direct de un stat parte la una dintre convenții sau, în numele său, de o organizație recunoscută și care conțin date concrete și corecte, îndeplinesc prevederile convențiilor și cărora le corespund particularitățile navei, echipajul și echipamentele acesteia;

4. *convenții* — includ:

a) Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare, încheiată la Londra la 1 noiembrie 1974 (SOLAS 74), la care România a aderat prin Decretul Consiliului de Stat nr. 80/1979;

b) Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, modificată prin Protocolul din 1978, încheiat la Londra la 17 februarie 1978 (MARPOL 73/78), la care România a aderat prin Legea nr. 6/1993;

c) Convenția internațională din 1966 asupra liniilor de încărcare, încheiată la Londra la 5 aprilie 1966 (LL 66), la care România a aderat prin Decretul Consiliului de Stat nr. 80/1971;

d) Convenția internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart, adoptată la Londra la 7 iulie 1978 (STCW 78), la care România a aderat prin Legea nr. 107/1992;

e) Convenția referitoare la Regulamentul internațional din 1972 pentru prevenirea abordajelor pe mare, încheiată la Londra la 20 octombrie 1972, la care România a aderat prin Decretul Consiliului de Stat nr. 239/1974;

f) Convenția internațională asupra măsurării tonajului navelor, încheiată la Londra la 23 iunie 1969 (TONNAGE 69), la care România a aderat prin Decretul Consiliului de Stat nr. 23/1976;

g) Convenția nr. 147/1976 privind standardele minime la bordul navelor comerciale, adoptată la Conferința Generală a Organizației Internaționale a Muncii la Geneva la 29 octombrie 1976 (ILO 147), ratificată de România prin Ordonanța Guvernului nr. 56/1999;

h) protocoalele și amendamentele la convențiile prevăzute la lit. a)—g), la care România este parte, precum și codurile de aplicare obligatorie prevăzute de aceste convenții;

5. *deficiență* — o stare care nu este conformă cu cerințele unei convenții;

6. *inspecție* — vizita la bordul unei nave pentru a verifica atât validitatea certificatelor și documentelor necesare, cât și starea navei, a echipamentelor sale și a echipajului acesteia, precum și condițiile de viață și de muncă ale echipajului;

7. *inspecție detaliată* — inspecție în care nava, echipamentele și echipajul acesteia, în totalitate sau în parte, în condițiile prevăzute la art. 6 alin. (3), fac obiectul unei inspecții mai amănunțite, care include construcția și echipamentele navei, echipajul, condițiile de viață și de muncă ale acestuia, precum și conformitatea cu procedurile operaționale la bord;

8. *inspector PSC* — persoană fizică autorizată de Ministerul Transporturilor să efectueze inspecții în cadrul controlului statului portului — PSC și care își angajează răspunderea în fața autorității competente;

9. *instalație off-shore* — platformă fixă sau mobilă care operează pe sau deasupra platoului continental românesc;

10. *navă* — orice navă maritimă căreia i se aplică una sau mai multe convenții și care arborează pavilionul unei țări străine;

11. *navă substandard* — navă ale cărei corp, mașini, echipamente sau siguranță operațională sunt în mod substanțial sub standardele cerute prin convenții sau al cărei echipaj nu este în conformitate cu documentul privind echipajul minim de siguranță la bord;

12. *organizație recunoscută* — o organizație care îndeplinește criteriile și condițiile stipulate în Rezoluția A.739(18) a Organizației Maritime Internaționale și care a fost delegată de administrația statului pavilionului să furnizeze serviciile și certificatele statutare necesare navelor care arborează pavilionul său;

13. *reținere* — interzicerea formală pentru o navă de a părăsi portul sau rada, ca urmare a deficiențelor constatate care, în totalitate sau în parte, fac ca nava să se găsească într-o stare improprie pentru a naviga;

14. *stopare a operațiunilor* — interzicerea formală pentru o navă de a continua operarea datorită deficiențelor constatate care, în parte sau în totalitate, ar imprima un caracter de pericolozitate pentru continuarea operării.

Art. 3. — (1) Prevederile prezentei ordonanțe se aplică oricărei nave, inclusiv echipajului acesteia, care:

a) face escală într-un port românesc sau la o instalație off-shore aflată în apele teritoriale românești; sau

b) ancorează într-un port românesc sau la o astfel de instalație off-shore.

(2) În cazul navelor cu un tonaj brut mai mic de 500, autoritatea competentă va aplica acele cerințe ale convențiilor care sunt aplicabile și, în măsura în care una dintre convenții nu este aplicabilă, va lua toate măsurile necesare pentru a asigura că respectiva navă nu pune în pericol siguranța, sănătatea sau mediul.

(3) La efectuarea inspecției unei nave care arborează pavilionul unui stat care nu este membru al uneia dintre convenții, autoritatea competentă trebuie să se asigure că tratamentul aplicat unei astfel de nave și echipamentului său nu este mai favorabil decât cel aplicat unei nave care arborează pavilionul unui stat membru la acea convenție.

(4) Navele de pescuit, navele de război, navele auxiliare, navele construite din lemn și cele de o construcție primitivă, navele guvernamentale exploatate în scopuri necomerciale, precum și navele de agrement care nu sunt angajate în comerț nu fac obiectul prevederilor acestei ordonanțe.

Art. 4. — (1) Activitatea de control al statului portului — PSC constituie serviciu public administrativ și se organizează în cadrul structurii organizatorice a autorității competente. Inspecțiile și inspecțiile detaliate la nave sunt efectuate de inspecții PSC.

(2) Pentru organizarea și exercitarea activității de control al statului portului — PSC autoritatea competentă primește fonduri de la bugetul de stat.

Art. 5. — (1) Anual autoritatea competentă va asigura controlul a minimum 25% din numărul total de nave sub pavilion străin care intră în porturile românești.

(2) Inspecțiile la nave vor fi efectuate ca urmare a:

a) inițiativei autorității competente;

b) cererii sau informației asupra navei, furnizată de un alt stat parte la una dintre convenții; sau

c) informației asupra navei, furnizată de un membru al echipajului, de un organism profesional, o asociație, un sindicat sau de orice altă entitate care are interese în ceea ce privește siguranța navei, a echipajului și a pasagerilor săi sau protecția mediului marin.

Art. 6. — (1) Inspectorii PSC vor efectua inspecții care vor consta într-o vizită la bordul navei în vederea verificării validității certificatelor și a altor documente care trebuie să existe la bordul navei, în conformitate cu prevederile convențiilor, a stării navei, a echipamentului și echipajului său, precum și a condițiilor de viață și de muncă ale echipajului.

(2) Dacă certificatele și documentele prevăzute la alin. (1) sunt valabile și inspectorul PSC este satisfăcut de

starea generală a navei, inclusiv de cea a compartimentului mașinilor și de condițiile de cazare și de igienă ale echipajului și pasagerilor, inspecția se va limita la deficiențele raportate sau observate, în cazul existenței acestora.

(3) Atunci când inspectorul PSC are motive întemeiate de a crede, în baza observațiilor făcute la bord, că starea navei, a echipamentului sau a echipajului acesteia nu îndeplinește în mod substanțial cerințele unei convenții, va fi efectuată o inspecție detaliată.

(4) Motive întemeiate există atunci când inspectorul PSC descoperă probe care, în baza judecății sale profesionale, justifică o inspecție detaliată a navei, a echipamentului sau a echipajului acesteia.

Art. 7. — (1) La terminarea inspecției sau a inspecției detaliate inspectorul PSC trebuie să transmită comandantului navei un document care va conține rezultatele inspecției și detalii asupra oricăror decizii luate de inspectorul PSC, precum și orice acțiuni de remediere care trebuie luate de comandantul, proprietarul sau de operatorul navei.

(2) În cazul existenței unor deficiențe care necesită reținerea navei, documentul care se transmite comandantului navei, în conformitate cu alin. (1), va include mențiunea că măsura reținerii navei va fi publicată în conformitate cu prevederile art. 14.

Art. 8. — (1) Autoritatea competentă trebuie să se asigure că toate deficiențele confirmate sau descoperite în timpul inspecției sunt remediate în conformitate cu prevederile convențiilor.

(2) În cazul unor deficiențe care pun în pericol, în mod obiectiv, siguranța, sănătatea sau mediul, autoritatea competentă, prin ordin scris, va lua măsura reținerii navei sau a stopării operațiunilor în cursul cărora au fost descoperite deficiențele. Ordinul de reținere a navei sau de stopare a operațiunilor va fi comunicat imediat comandantului navei și reprezentantului proprietarului sau operatorului navei în România. Acest ordin va fi retras numai atunci când pericolul este înlăturat sau atunci când autoritatea competentă hotărăște că nava poate pleca sau că operațiunile pot fi terminate fără nici un risc pentru siguranța și sănătatea pasagerilor sau a echipajului, fără a prezenta un pericol pentru alte nave sau un pericol de poluare a mediului marin.

(3) În circumstanțe excepționale, atunci când starea generală a unei nave este în mod evident substandard, autoritatea competentă poate suspenda inspecția acesteia până când comandantul, proprietarul sau operatorul navei ori reprezentanții acestora au luat măsurile necesare în vederea respectării prevederilor corespunzătoare ale convențiilor.

(4) În cazul în care autoritatea competentă a luat măsura reținerii navei, aceasta va informa imediat, în scris, administrația statului pavilionului și consulul sau, în absența acestuia, următorul reprezentant diplomatic al statului pavilionului despre toate circumstanțele în care a fost emis ordinul de reținere a navei. Acolo unde este necesar va fi informată și organizația recunoscută responsabilă de eliberarea certificatelor navei.

(5) Prevederile prezentei ordonanțe nu vor aduce atingere nici unor prevederi adiționale ale convențiilor cu privire la procedurile de notificare și de raportare referitoare la controlul statului portului — PSC.

(6) În exercitarea controlului statului portului — PSC, conform prevederilor prezentei ordonanțe, autoritatea competentă va face tot posibilul pentru a evita reținerea sau întârzierea nejustificată a unei nave. Dacă o navă este reținută sau întârziată în mod nejustificat, proprietarul sau operatorul acesteia are dreptul la despăgubire pentru orice pierdere sau prejudiciu suferit. În toate aceste cazuri proba reținerii sau întârzierii nejustificate a navei este în sarcina reclamantului.

(7) În cazul în care comandantul, proprietarul sau agentul unei nave notifică autorității competente, înainte sau imediat după intrarea navei în port, orice deficiențe ale navei sau ale echipamentului său, a căror remediere urmează a fi făcută înainte de plecarea navei din port, reținerea acesteia va fi hotărâtă numai dacă deficiențele care o justifică au fost descoperite după ce comandantul a anunțat că nava este pregătită pentru inspecție. Aceeași procedură va fi aplicată atunci când autoritatea competentă primește notificarea că nava este programată în vederea efectuării inspecțiilor de clasă sau a celor conforme prevederilor legislației statului pavilionului.

Art. 9. — (1) Proprietarul sau operatorul unei nave ori reprezentanții acestora în România au dreptul de a contesta ordinul de reținere a navei dat de autoritatea competentă. Contestația nu determină suspendarea măsurii de reținere.

(2) Contestarea ordinului de reținere se face în conformitate cu prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Autoritatea competentă va informa, o dată cu emiterea ordinului de reținere a navei, comandantul navei reținute în legătură cu dreptul de a face contestație.

Art. 10. — (1) Atunci când deficiențele prevăzute la art. 8 alin. (2) nu pot fi remediate în portul în care se exercită controlul statului portului — PSC, autoritatea competentă poate permite navei respective să plece spre cel mai apropiat șantier de reparații disponibil, numai dacă sunt respectate condițiile specifice determinate de acesta în vederea asigurării plecării navei într-o stare care nu prezintă nici un risc pentru siguranța și sănătatea pasagerilor sau a echipajului și nici un pericol pentru alte nave sau nici un pericol de poluare a mediului marin.

(2) În condițiile prevăzute la alin. (1), atunci când portul spre care se îndreaptă nava în vederea remedierii deficiențelor se află într-un alt stat, autoritatea competentă va informa în scris autoritatea competentă a aceluia stat, părțile prevăzute la art. 8 alin. (4) și orice altă autoritate implicată, cu privire la starea navei, în scopul asigurării tuturor condițiilor pentru plecarea acesteia.

(3) În cazul existenței unui acord internațional privind controlul statului portului — PSC, la care România este parte, autoritatea competentă va lua măsuri pentru a asigura că navelor prevăzute la alin. (1) care pleacă:

a) fără să se fi conformat condițiilor determinate de autoritatea competentă a unuia dintre statele membre ale acestui acord; sau

b) care refuză să se conformeze cerințelor aplicabile ale convențiilor, neîndreptându-se spre șantierul de reparații indicat,

li se va refuza accesul în toate porturile românești până când proprietarul sau operatorul nu va furniza autorității

competente proba îndeplinirii în totalitate a cerințelor aplicabile ale convențiilor. În aceste circumstanțe autoritatea competentă va informa imediat toate autoritățile competente ale celorlalte state membre ale acordului.

(4) În cazuri de forță majoră accesul navelor prevăzute la alin. (3) poate fi permis în scopul reducerii pericolului pentru viața omenească sau a riscului de poluare. Autoritatea competentă va efectua în mod obligatoriu inspecția acestor nave.

Art. 11. — (1) Inspecțiile vor fi efectuate de inspectori PSC, autorizați în acest sens de Ministerul Transporturilor și care îndeplinesc cerințele specifice și criteriile de calificare profesională stabilite de Ministerul Transporturilor.

(2) Inspectorul PSC poate fi asistat de specialiști având calificarea și experiența corespunzătoare, atunci când expertiza profesională necesară nu poate fi asigurată de autoritatea competentă.

(3) Inspectorii PSC și persoanele care îi asistă în conformitate cu prevederile alin. (2) nu trebuie să aibă nici un interes comercial în portul în care se efectuează inspecția sau cu privire la nava inspectată. Inspectorii PSC nu vor fi angajați și nici nu vor desfășura activități pentru organizații neguvernamentale care eliberează certificate statutare sau de clasă ori care efectuează inspecții necesare în vederea eliberării acestor certificate pentru nave.

(4) Fiecare inspector PSC va deține, în timpul exercitării atribuțiilor sale, o legitimație specială, eliberată de Ministerul Transporturilor, care atestă autorizarea inspectorului PSC de a efectua inspecții în cadrul controlului statului portului — PSC.

(5) Inspectorii PSC vor urma cursuri de pregătire specială pentru a aprofunda cunoștințele necesare privind prevederile convențiilor și efectuarea inspecțiilor. De asemenea, inspectorii PSC vor participa la seminarii periodice pentru actualizarea cunoștințelor.

Art. 12. — (1) Piloții angajați în vederea intrării, ieșirii sau efectuării de manevre în port vor informa imediat autoritatea competentă despre orice deficiențe constatate în timpul desfășurării activităților specifice, care ar pune în pericol siguranța navigației sau ar reprezenta un pericol de poluare a mediului marin.

(2) Obligația prevăzută la alin. (1) revine și administrației portului.

Art. 13. — (1) Administrațiile porturilor, celelalte organe portuare și societățile comerciale care își desfășoară activitatea în porturi vor furniza, la solicitarea autorității competente, informațiile necesare în vederea efectuării activității de control al statului portului — PSC și vor coopera cu aceasta, dacă este cazul, în vederea clarificării aspectelor legate de reținerea navelor sau de stoparea operațiunilor.

(2) Autoritatea competentă va coopera și va menține schimbul de informații cu autoritățile competente ale altor state, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe și cu acordurile privind controlul statului portului — PSC la care România este parte.

(3) Autoritatea competentă va informa Organizația Maritimă Internațională, respectiv Biroul Internațional al Muncii, despre reținerile navelor și despre toate circumstanțele în care au fost luate măsurile de reținere, în conformitate cu cerințele specifice ale fiecărei convenții.

Art. 14. — (1) Autoritatea competentă va publica un buletin în fiecare trimestru al anului, care va cuprinde informațiile privind navele reținute pe perioada celor 3 luni

premergătoare, precum și navele care au fost reținute de cel puțin două ori în ultimele 24 de luni.

(2) Informațiile publicate vor include:

- a) numele navei;
- b) numele proprietarului sau al operatorului navei;
- c) numărul dat de Organizația Maritimă Internațională;
- d) statul pavilionului;
- e) societatea de clasificare, dacă este relevant, și, dacă este cazul, organizația recunoscută care a eliberat certificate navei, în conformitate cu prevederile convențiilor, în numele statului pavilionului;
- f) motivele reținerii;
- g) portul și data la care s-a făcut reținerea.

Art. 15. — (1) Dacă în urma efectuării inspecțiilor prevăzute la art. 6 alin. (1) și (3) se confirmă sau se descoperă deficiențe care reclamă reținerea navei, în conformitate cu prevederile uneia dintre convenții, contravaloarea prestațiilor legate de efectuarea inspecțiilor pentru anularea măsurii de reținere a navei va fi suportată de proprietarul sau de operatorul navei ori de reprezentantul acestuia în portul în care s-a făcut inspecția și se va face venit al autorității competente.

(2) Contravaloarea prestațiilor legate de efectuarea inspecțiilor prevăzute la art. 10 alin. (4) va fi suportată de proprietarul sau operatorul navei și se va face venit al autorității competente.

(3) Reținerea navei nu va înceta decât în urma efectuării în totalitate a plății sau în schimbul unei garanții

suficiente de rambursare a contravalorii prestațiilor prevăzute la alin. (1) și (2).

Art. 16. — (1) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prevederilor prezentei ordonanțe Ministerul Transporturilor va elabora, cu avizul Ministerului Finanțelor și al Ministerului Afacerilor Externe, regulamentul de aplicare a prevederilor prezentei ordonanțe, care va fi aprobat prin ordin al ministrului și care va include:

- a) lista minimă cuprinzând certificatele și documentele care trebuie să existe la bordul navelor;
- b) categoriile de nave care vor fi controlate cu prioritate;
- c) liniile directe pentru efectuarea inspecțiilor;
- d) faptele care vor fi considerate drept motive întemeiate pentru efectuarea unei inspecții detaliate;
- e) forma documentului care va conține rezultatele inspecției;
- f) liniile directe privind reținerea navei;
- g) procedurile de schimb de informații cu alte state în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (2) și (3);
- h) sistemul informațional privind inspecțiile;
- i) cerințele specifice și criteriile profesionale pentru inspectorii PSC;
- j) forma legitimației speciale a inspectorilor PSC;
- k) modalitatea de finanțare de la bugetul de stat a activității de control al statului portului — PSC.

(2) Ordinul prevăzut la alin. (1) va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor,
Traian Băsescu
Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

București, 30 ianuarie 2000.
Nr. 38.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

referitoare la unele măsuri privind asigurarea bunurilor culturale mobile exportate temporar

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și ale art. 1 lit. K pct. 9 din Legea nr. 206/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Art. 1. — Exportul temporar al bunurilor culturale mobile care fac parte din patrimoniul cultural național, aflate în proprietatea publică a statului și în administrarea unor instituții publice de cultură, în vederea restaurării sau participării la expoziții și la alte manifestări similare, se face potrivit prevederilor prezentei ordonanțe și ale celorlalte acte normative în materie.

Art. 2. — (1) Instituția publică titulară a dreptului de administrare asupra unui bun mobil care face parte din patrimoniul cultural național și care urmează să fie exportat temporar va obține avizul Comisiei Naționale a Muzeelor și

Colecțiilor și aprobarea ministrului culturii în vederea eliberării certificatului de export temporar.

(2) Certificatul de export temporar se eliberează după prezentarea contractului de asigurare pentru bunurile respective, încheiat în condițiile legii.

Art. 3. — (1) În cazuri deosebite și numai pentru bunuri mobile clasate în categoria Tezaur, Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor va putea aviza exportul temporar al acestora fără a condiționa aceasta de existența unui contract de asigurare pentru bunurile în cauză, în condițiile prevăzute la alin. (2).

(2) În situațiile menționate la alin. (1) Ministerul Culturii va obține un certificat de garanție guvernamentală din partea statului pe al cărui teritoriu ar urma să se afle bunurile culturale mobile române.

Art. 4. — (1) În cazul în care exportul temporar se efectuează în cadrul unui schimb cultural, Ministerul Culturii este autorizat ca, în numele Guvernului, cu avizul Ministerului Finanțelor, să elibereze un certificat de garanție guvernamentală pentru bunurile culturale mobile străine aflate temporar pe teritoriul statului român.

(2) Existența certificatului de garanție guvernamentală nu exonerează de răspundere persoanele vinovate de deteriorarea ori distrugerea bunurilor culturale mobile pe durata exportului temporar.

(3) În situațiile menționate la alin. (1) organizatorul român al manifestării culturale va prezenta Ministerului Culturii, în vederea aprobării, acordul încheiat cu partea străină.

(4) Certificatul de garanție guvernamentală se poate acorda și pe bază de reciprocitate, la solicitarea părții străine, atunci când și bunurile culturale mobile române beneficiază de același tratament pe teritoriul statului străin.

Art. 5. — Pentru îndeplinirea obiectivelor menționate la art. 3 și 4 se înființează Biroul pentru asigurări guvernamentale, ca direcție în cadrul Ministerului Culturii, în limita numărului maxim de posturi aprobat.

Art. 6. — Modul de acordare a certificatului de garanție guvernamentală se stabilește prin norme metodologice, aprobate prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Culturii, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe.

PRIM-MINISTRU

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

Ministrul culturii,

Ion Caramitru

Ministrul finanțelor,

Decebal Traian Remeș

București, 30 ianuarie 2000.

Nr. 44.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind unele măsuri pentru combaterea producerii și comercializării neautorizate a fonogramelor

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și al art. 1 lit. K pct. 3 din Legea nr. 206/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite prezenta ordonanță.

Art. 1. — Prezenta ordonanță are drept scop stabilirea unor măsuri în vederea combaterii producerii și comercializării neautorizate a fonogramelor pe teritoriul României.

Art. 2. — În sensul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

a) *fonogramă* — orice fixare exclusiv sonoră a sunetelor provenite dintr-o execuție a unei opere muzicale sau a altor sunete ori a reprezentărilor numerice ale acestor sunete, oricare ar fi metoda și suporturile utilizate pentru această fixare;

b) *producător de fonograme* — persoana fizică sau juridică, care își asumă responsabilitatea organizării și finanțarea realizării primei fixări a sunetelor provenind dintr-o execuție a unei opere muzicale sau a altor sunete ori care realizează reproduceri ale acestei fixări;

c) *producere neautorizată* — producerea fonogramelor fără acordul ori autorizarea titularilor de drepturi asupra acestora;

d) *comercializare neautorizată* — difuzarea către public, direct sau indirect, în schimbul unor sume de bani sau al altor contraprestații, a fonogramelor, fără acordul sau autorizarea titularilor de drepturi;

e) *deținerea de fonograme în scopul comercializării* — deținerea de fonograme în spațiile comerciale sau în anexele acestora, în mijloacele de transport ori în alte spații, în scopul de a fi comercializate;

f) *marcaj holografic* — timbrul având un model unic, ce constă într-o imagine tridimensională și înseriat cu un cod alfanumeric care reprezintă seria și numărul exemplarului fonogramei, realizat pe suport autoadeziv și autodistructiv;

g) *coperta fonogramei* — fixarea grafică a informațiilor despre conținutul fonogramei, care însoțește fonograma.

Art. 3. — (1) În vederea asigurării legalității circulației fonogramelor, Oficiul Român pentru Drepturile de Autor înființează și administrează Registrul Național al Fonogramelor, potrivit normelor metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(2) Persoanele fizice sau juridice care importă, produc, distribuie sau comercializează fonograme sunt obligate să solicite Oficiului Român pentru Drepturile de Autor înscrierea în Registrul Național al Fonogramelor cu cel puțin 30 de zile înainte de începerea efectivă a activității.

(3) Registrul Național al Fonogramelor va conține cel puțin următoarele mențiuni:

a) numele și prenumele persoanei fizice ori denumirea persoanei juridice solicitante, după caz;

b) codul numeric personal sau numărul de înmatriculare la oficiul registrului comerțului al solicitantului, după caz;

c) domiciliul persoanei fizice ori sediul persoanei juridice solicitante, după caz;

d) adresele spațiilor în care se vor desfășura activități de producere, distribuire sau comercializare, inclusiv a celor destinate depozitării fonogramelor;

e) seriile și numerele marcajelor holografice atribuite solicitanților.

(4) În Registrul Național al Fonogramelor înscrierea solicitanților se face în pagini separate pentru fiecare solicitant.

(5) Oficiul Român pentru Drepturile de Autor va publica în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, numele și prenumele persoanelor fizice sau denumirea persoanelor juridice autorizate să importe, să producă sau să distribuie fonograme destinate comercializării, precum și deciziile de anulare a certificatelor eliberate potrivit art. 5.

Art. 4. — (1) Persoanele menționate la art. 3 alin. (2) vor depune la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în vederea înregistrării, următoarele documente:

a) pentru fonogramele importate:

— înscrisul doveditor al cesiunii exclusive sau neexclusive a dreptului de distribuire din partea titularului de drepturi asupra fonogramelor;

— lista cuprinzând titlurile fonogramelor și numărul exemplarelor acestora;

— dovada importului legal efectuat;

b) pentru fonogramele cu înregistrări din repertoriul internațional, care urmează să fie produse în România:

— înscrisul doveditor al cesiunii dreptului de reproducere și difuzare din partea titularului de drepturi;

— lista cuprinzând titlul fonogramelor și numărul exemplarelor acestora;

c) pentru fonogramele cu înregistrări din repertoriul național, care urmează să fie produse în România:

— înscrisul doveditor al acordului sau al autorizării din partea titularilor dreptului de autor sau de drepturi conexe

privind cesionarea exclusivă sau neexclusivă a dreptului de fixare, reproducere și difuzare a operei;

— lista cuprinzând titlul fonogramelor și numărul exemplarelor acestora.

(2) Pe lângă documentele prevăzute la alin. (1) vor fi depuse un exemplar al fonogramei, precum și, dacă este cazul, modelul însemnului distinctiv al producătorului.

Art. 5. — (1) În urma analizării documentelor depuse Oficiul Român pentru Drepturile de Autor va elibera un certificat de import, fixare, reproducere și/sau de distribuire, după caz, pentru fiecare titlu.

(2) Certificatul de distribuire va avea o valabilitate de maximum un an. La cerere, acesta va putea fi reînnoit.

(3) Certificatul prevăzut la alin. (1) va cuprinde și mențiuni asupra numărului de fonograme ce urmează să fie produse, reproduse sau distribuite.

Art. 6. — (1) Marcajul holografic se eliberează de Uniunea Producătorilor de Fonograme din România, în condițiile stabilite prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor. În cazul în care se constată încălcarea de către aceasta a condițiilor stabilite prin decizie a directorului general, Oficiul Român pentru Drepturile de Autor va putea propune o altă persoană juridică, care să elibereze marcajele holografice.

(2) Marcajul holografic se va aplica pe fiecare exemplar al fonogramei înainte de a fi transmisă în vederea distribuirii, astfel:

— la fonogramele prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a), pe carcasele sau pe ambalajele exterioare;

— la fonogramele prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. b) și c), pe coperta fonogramei.

(3) Oficiul Român pentru Drepturile de Autor va controla modul de aplicare a prevederilor alin. (1) și (2). În cazul în care se constată nerespectarea dispozițiilor alin. (2), Oficiul Român pentru Drepturile de Autor va putea decide anularea certificatului de import, fixare, reproducere și/sau de distribuire.

(4) În primele 15 zile ale fiecărui trimestru persoanele prevăzute la art. 3 alin. (2) vor depune la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor documentele din care să rezulte numărul fonogramelor pe care au fost aplicate marcaje holografice, precum și suportul acestora.

Art. 7. — (1) La prețul de cost al marcajelor holografice se adaugă un procent de 10% din valoarea acestuia, care se face venit la Fondul Cultural Național.

(2) Sumele convenite Fondului Cultural Național se virează de Uniunea Producătorilor de Fonograme din România până la data de 15 a lunii următoare celei în care acestea s-au încasat de la beneficiar, cu ordin de plată tip trezorerie, în contul 50.61 „Disponibil din Fondul Cultural Național“, deschis la Trezoreria municipiului București pe seama Ministerului Culturii.

Art. 8. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii penale, infracțiuni, și se sancționează după cum urmează:

a) deținerea de suporturi sau de alte materiale pe care se pot realiza fonograme, marcaje holografice sau coperte ale fonogramelor ori de aparatură ce permite realizarea fonogramelor, marcajelor holografice ori copertelor, în scopul producerii sau reproducerii neautorizate de fonograme, marcaje holografice sau coperte, cu amendă de la 10.000.000 lei la 50.000.000 lei și confiscarea suporturilor, materialelor și aparatelor;

b) deținerea de fonograme sau de coperte în scopul comercializării neautorizate a acestora, cu amendă de la 20.000.000 lei la 100.000.000 lei și confiscarea fonogramelor sau copertelor;

c) distribuirea sau comercializarea fonogramelor fără marcaj holografic, cu amendă de la 25.000.000 lei la 250.000.000 lei și confiscarea fonogramelor;

d) producerea sau comercializarea neautorizată a marcajelor holografice, cu amendă de la 40.000.000 lei la 300.000.000 lei și confiscarea marcajelor holografice sau aparatelor.

(2) Dispozițiile privind contravențiile prevăzute la alin. (1) se completează cu prevederile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu modificările ulterioare, cu excepția art. 25—27.

(3) Suporturile, materialele, fonogramele, marcajele holografice sau copertele confiscate potrivit alin. (1) vor fi distruse în termen de 30 de zile de la data expirării termenului legal de atacare a procesului-verbal de constatare a contravenției ori de la rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii judecătorești prin care s-a respins plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției, după caz.

(4) Modul de depunere și de distrugere a suporturilor, materialelor, fonogramelor, marcajelor holografice sau copertelor se stabilește prin norme metodologice elaborate de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor și de Ministerul

Culturii și aprobate prin hotărâre a Guvernului, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(5) În urma constatării săvârșirii faptelor prevăzute la alin. (1), Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, prin decizie motivată a directorului general, va putea dispune anularea certificatului prevăzut la art. 5 alin. (1).

(6) Decizia de anulare va putea fi contestată potrivit dispozițiilor Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990, cu modificările și completările ulterioare.

(7) În cazul prevăzut la alin. (6) nu poate fi solicitată eliberarea unui nou certificat mai devreme de 6 luni de la data rămânerei definitive a deciziei de anulare a certificatului anterior.

Art. 9. — Constatarea și sancționarea contravențiilor prevăzute la art. 8 alin. (1) se fac de către împuterniciți ai Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, de organele de specialitate ale Ministerului de Interne și de reprezentanți ai Oficiului Concurenței, Oficiului pentru Protecția Consumatorului și al organismelor de gestiune colectivă a dreptului de autor și drepturilor conexe.

Art. 10. — Fonogramele sau copiile produse sau importate înainte de intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe pot fi comercializate, fără aplicarea marcajelor holografice, pentru o perioadă de maximum 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe. După expirarea acestei perioade comercializarea se va putea face numai cu respectarea dispozițiilor prezentei ordonanțe.

Art. 11. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, art. 2 alin. (1) lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 79/1998 privind organizarea și funcționarea Fondului Cultural Național, precum și orice altă dispoziție contrară se abrogă.

Art. 12. — Prezenta ordonanță intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

Ministrul culturii,

Ion Caramitru

Ministrul finanțelor,

Decebal Traian Remeș

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind finanțarea din bugetul de stat, din bugetul Fondului de asigurări sociale de sănătate și din bugetele locale a unor activități și programe în domeniul sănătății publice, desfășurate de organizații neguvernamentale

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României, precum și al art. 1 lit. B pct. 22 din Legea nr. 206/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Art. 1. — Ministerul Sănătății, ministerele cu rețea sanitară proprie, casele de asigurări de sănătate județene și a municipiului București, Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, Casa Asigurărilor de Sănătate a Transporturilor, organele administrației publice locale și alte instituții publice cu atribuții în domeniul finanțării sănătății pot realiza și cofinanța activități și programe de sănătate publică împreună cu organizații neguvernamentale de profil sau cu alte persoane juridice care au în obiectul lor de activitate furnizarea unor servicii de sănătate publică.

Art. 2. — Ministerele și instituțiile publice prevăzute la art. 1 pot participa la finanțarea acțiunilor și programelor de sănătate realizate în comun cu organizații neguvernamentale sau cu alte persoane juridice, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație prin bugetele proprii.

Art. 3. — Criteriile de selectare a organizațiilor neguvernamentale sau a altor persoane juridice care pot participa la realizarea în comun cu ministerele și instituțiile publice a unor activități sau programe de sănătate, precum și modul de finanțare a acestora se stabilesc de Ministerul Sănătății și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

PRIM-MINISTRU

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

Ministru de stat, ministrul sănătății,

Hajdú Gábor

Ministrul finanțelor,

Decebal Traian Remeș

București, 30 ianuarie 2000.

Nr. 54.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru abrogarea Ordonanței Guvernului nr. 99/1999 privind atestarea agenților economici producători de bunuri materiale destinate comercializării și acordarea permisului de operare

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și ale art. 1 lit. C pct. 5 din Legea nr. 206/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Art. 1. — Se abrogă Ordonanța Guvernului nr. 99/1999 privind atestarea agenților economici producători de bunuri materiale destinate comercializării

și acordarea permisului de operare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 423 din 31 august 1999.

Art. 2. — Sumele încasate pentru eliberarea permiselor de operare, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 99/1999, se restituie în termen de 30 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României, Partea I, de Agenția Română de Dezvoltare.

PRIM-MINISTRU

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

Ministrul industriei și comerțului,

Radu Berceanu

Ministrul finanțelor

Decebal Traian Remeș

Președintele Agenției Române de Dezvoltare,

Sorin Fodoreanu

București, 30 ianuarie 2000.

Nr. 57.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro